

Bez naslova

Čeko, Marija

Undergraduate thesis / Završni rad

2022

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:595741>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-10-05**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti

ZAVRŠNI RAD
PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ SLIKARSTVO

Student: Marija Čeko

Akadska godina: 2021. / 2022.

Mentor: red. prof. art. Ksenija Turčić

Matični broj studentice: 0381137323

Zagreb, rujan 2022.

Pokušavam izraziti neki osjećaj koji je nastao tijekom nezgode s mobitelom koji je zakazao kada je bio najpotrebniji i ostavio moje tijelo da poseže na neki način za izgubljenim udom. Kako mi je odzvanjalo u glavi da u tom trenu ne mogu ništa, tijelo mi je i dalje imalo potrebu koristiti taj komad sprave. Sve to dovodi do nekog preispitivanja stvarnosti, do pitanja da li smo već toliko povezani s tehnologijom da smo jedno.

Istraživanjem sam otkrila pojam „singularnost“. Singularnost ocrtava budućnost tehnologije opisujući kako se promjene ubrzavaju, kako će biologija i tehnologija postati nerazlučive. Samu riječ shvaćam doslovno, kao neku jedinku, spoj svega i svačega, pa tako spajam organiku s mehanikom.

Motiv prve slike je Eva kao predstavnica prvog „modela čovjeka“ ove nove ere. Figuru na slici pokušavam apstrahirati. Pošto se nalazi u prirodi voljela bi zamišljati da „nove oči“ mogu vidjeti spektar boja koji je nama trenutno nedokučiv, zbog čega i koristim raznobojnu paletu. Evino tijelo ostaje u nešto neutralnijim, prirodnijim nijansama pošto je već izobličeno bitno mi je bilo nekako bojom prikazati da to je ljudsko tijelo, dok je odvajam crnom bojom kako bi nastao lagani „strip“ efekt. Sviđa mi se ta rigidnost geometrijskih oblika koji pomalo koče fluidnost ostalih odvojenih segmenata. Pogotovo mi je privlačno zbog kombinacije kubističke fragmentacije stvarnosti s oštrim vizualima inspiriranih strojevima i urbanim okruženjem. Tako mjestimice dolazi i do tamnijih dijelova, udubljenja kako bi figura i ostale bitne stvari izranjale iz slike. Oslikavam na već pripremljenim platnima s akrilom jer sam s istim najviše upoznata te mi omogućuje deblje nanose kao na primjer na drugoj slici. Također radi pokrivenosti koju pruža jer mi paše prelaziti iz tamnijih nijansi u svjetlije. Format slike su 70 x 140 i 110 x 160. Na većem formatu već puštam ruku i slobodnije oslikavam rad jer ništa u prirodi nije pravilno pa tako smatram da ni ovdje to ne bi bio slučaj. Kolažem dolazim do najjednostavnijih kompozicija koje koristim kao skice, potom na platnu iste deformiram.

Ova serija radova nije zamišljena kao nekakva poruka niti upozorenje. Prvenstveno zadovoljavam taj osjećaj koji je nastao tijekom nezgode s mobitelom koji mi je još nemoguće definirati. Ovaj novi svijet je zamišljen kao samo neka evolucija, neki korak dalje, koji bi i, ako se dogodi, bio nešto normalno i prirodno. Neki svijet gdje svi naši problemi možda i jesu riješeni.

EV4 2.0, akril na
platnu, 70 x 140 cm

Akril na platnu, 110 x 160 cm